

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE DONJI KRALJEVEC

# ZVIŽDUK



Naša ekipa „Sigurno u prometu“ prva u Hrvatskoj!



GODINA IX, BROJ 9

# List Osnovne škole Donji Kraljevec

broj 9, šk. god. 2012./2013.

srpanj, 2013.

## Adresa:

Osnovna škola Donji Kraljevec  
Čakovečka 7  
40 320 Donji Kraljevec

os.d.kraljevec@ck.t-com.hr

Tel/fax: 040/655 137

## Vredništvo:

članovi novinarske grupe

## Učitelji suradnici:

razrednice svih razreda, učiteljica Gabrijela Binder

## Fotografije:

Arhiva škole

Dragi čitatelji,

već devetu godinu zaredom kraj školske godine donosi novi *Zvijžduč*.

U njemu se trudimo zabilježiti raznovrsne sadržaje svega onoga što smo radili pored redovne nastave, kao i pohvaliti se svojim rezultatima i najvažnije pokazati Vam kreativno pisanu i likovno stvaralaštvo naših učenika.

Zabilježeno ostaje vječni trag za neka ponovna prelistavanja i budi uspomene na draga sjećanja.

U nadji da smo u tome donekle uspjeli, prepustamo Vam da prosudite sami.

Stoga, uživajte u čitanju!

Vaši mali novinari

# IMAMO SE ČIME PONOSITI!

Ove školske godine provodili smo dva projekta – na Danu škole prikazali smo rezultate projekta *Obilježavanje 160. obljetnice školstva u Donjem Kraljevcu*. Za te smo pripremili prigodnu izložbu na ulazu u dvoranu.

Drugi projekt, *Priroda-riznica zdravju*, predstavili smo na božićnom sajmu i Projektnom eko danu. On ide dalje – naš medimurski vrčak dobiva svoj konačni izgled.

Osim Božića i Dana planeta Zemlje, obilježili smo Dne kruha i Dne zahvalnosti za plodove Zemlje. Prijavili smo se na državnu smotru Dani kruha koja će se održati u Labincu u listopadu. Održali smo tri integrirana dana, jedan sportski. Sudjelovali smo u akcijama *Zeleni čistka*, *Zeleni korak* i *Papir nije smeće*.

Sudjelovali smo na školskim, županijskim i državnim natjecanjima. Postigli smo značajne rezultate pa na kraju nastavne godine posebno pohvaljujemo:

Luku Habuša (7.r) i mentoricu Anu Hegeduš za osvojeno 3. mjesto na županijskom natjecanju iz informatike

Lauru Režek (6.r) i mentoricu Nevenku Reif za osvojeno 3. mjesto na županijskom natjecanju iz tehničke kulture

Vivien Gudlin (7.r) i mentoricu Dubravku Horvat za odličan nastup na županijskom LiDraNu; i mentoricu Gabrijelu Binder za lijepo predstavljanje škole na županijskom natjecanju iz likovne kulture

ekipu podmlatka Crvenog križa koju čine Ema Miščin, Dorotea Kos, Gloria Kovac, Karlo Pigac i Antonio Strahija te mentoricu Dunju Novak za osvojeno 3. mjesto na županijskom natjecanju iz prve pomoci

ekipu odbojke (dječaci) i mentora Damira Žegarca za osvojeno 2. mjesto u županijskom natjecanju - Sigurno u prometu - Janu Kovac, Lovru Horvata, Gabrijelu Kovac i Hugo Jurčeca te mentoricu Nevenku Reif za osvojeno 1. mjesto u županijskom natjecanju

Ivana Žokalj za osvojeno 2. mjesto na županijskom natjecanju iz biologije i mentoricu Mariju Purić Hranjec

Gloriu Kovac za osvojeno 3. mjesto na županijskom natjecanju iz biologije

Karlo Pintarić za osvojeno 3. mjesto na županijskom natjecanju iz kemije i mentoricu Moniku Kanizaj

ekipu projekta *108* za izvrsno predstavljanje na županijskoj smotri projekata građanskog odgoja i njihove mentorice Martu Novak i Dubravku Horvat

Školsko sportsko društvo *Mladost* odlučilo je ove godine nagraditi jednog učenika za velik trud i iznimjan doprinos u školskim sportskim aktivnostima. To je ove godine učenik 8. razreda Antun Vargač.

Na Učiteljskom vijeću donesena je odluka o nagradivanju učenika u ovoj školskoj godini. To su:

Karlo Pintarić (8.r.) za iznimjan trud i doprinos radu škole

Ivan Žokalj (7.r.) za osvojeno 1. mjesto na županijskom natjecanju iz kemije

Ema Miščin (8.r.) za sudjelovanje na državnoj smotri projekata građanskog odgoja

Marija Žokalj (5.r.) za sudjelovanje na državnoj smotri projekata građanskog odgoja

Vivien Guđlin (7.r.) za sudjelovanje na državnoj smotri projekata građanskog odgoja

Gloria Kovac (7.r.) za sudjelovanje na državnoj smotri projekata građanskog odgoja

Hugo Jurčec (5.r.) za osvojeno 1. mjesto u županijski na natjecanju *Sigurno u prometu* te osvojeno 2. mjesto na državnom natjecanju

Jana Kovac (6.r.) za osvojeno 1. mjesto u županijski na natjecanju *Sigurno u prometu* te osvojeno 2. mjesto na državnom natjecanju

Hugo i Jana sa svojom mentoricom predstavljat će nasu državu u rujnu na europskom natjecanju u Baru u Crnoj Gori. Želim im puno sreće!

OŠ Donji Kraljevec nosi status Međunarodne Eko-škole od 2009. godine. Dokazali smo da svojim radom i aktivnostima i dalje ispunjavamo sve uvjete kako bismo se mogli zvati Eko-školom. Naši kumovi – Općina Donji Kraljevec, Ferokotao d.o.o. i Tehnix d.o.o. mogu biti ponosni na nas. U svibnju smo u Zagrebu dobili certifikat i Zelenu zastavu te ćemo sljedeće dvije godine ponosno nositi status Međunarodne Eko-škole. Zelenu zastavu - simbol Eko-škole nosili su učenici 4. razreda koji su se sa svojom razrednicom posebno potrudili u akciji prikupljanja papira. Zastavu je podigao učenik 2. razreda Fran Barlović, kojega smo na ovaj način pohvalili za velik trud u akciji *Papir nje smeće*.

Vaša ravnateljica Sandra Vlahek, prof.



# MOZAIK SVEGA ŠTO SMO RADILI



OBILJEŽILI SMO HRVATSKI OLIMPIJSKI DAN,

PETNAEST GODINA HRABROG TELEFONA,



JESENJSKI KROS,



BILI NA TERENSKOJ NASTAVI U VARAŽDINU,



ODRŽALI INTEGRIRANI DAN NA TEMU "DANI ZAJVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE I DANI KRUHA",



BILI SMO NA TERENSKOJ NASTAVI PO MEDIUMURJU,



**NAŠ PROJEKT MEDIMURSKI TRADICIJSKI VRČAK,**



PROVELI SMO NAJUSPJEŠNIJU AKCIJU PRIKUPLJANJA PAPIRA, A PRIKUPLILI 3650 KG PAPIRA!



PRIPREMILI SMO BOŽIĆNI SAJAM I PRIREDBU,





DOBILI SMO DONACIJU INNER WHEEL KLUBA IZ PRELOGA I



DONACIJU RODITELJA ZA PRIRODOSLOVNI KABINET,



PROVODILI SMO PROJEKT – 160. OBLJEĆNICA ŠKOLSTVA U DONJEM KRALJEVCU, A  
POSEBNU ZAHVALU NA TRUDU, DONACIJAMA SLIKA I PODATIKA DUGUJEMO  
GOSPODINU JOSIPU RUŽIĆU,



OBILJEŽILI SMO DAN SIGURNIJEGL INTERNEŠA,

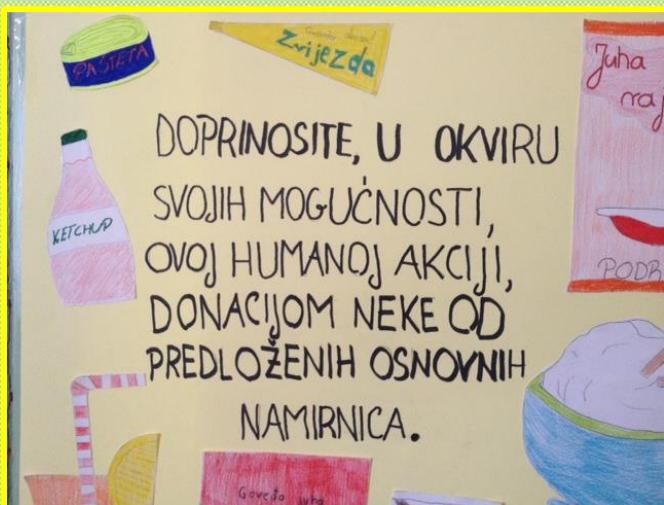


MASKIRALI SMO SE,





UKLJUČILI SMO SE U PROJEKT *BANKA HRANE - HRVATSKA*.



ODRŽALI SMO PROJEKTNI – EKO DAN,





UKLJUČILI SMO SE U AKCIJU ZELENA ČISTIKA, PRIMILI DONACIJU ZA ŠKOLSKI VRT, A POSJEĆELI SU NAS I GOSTI IZ DEVEĆI EUROPSKIH ZEMALJA.



PAMEĆNO SMO GOGLALI I PRISUSTVOVALI NOĆI KNJIGE U KOTORIBI,



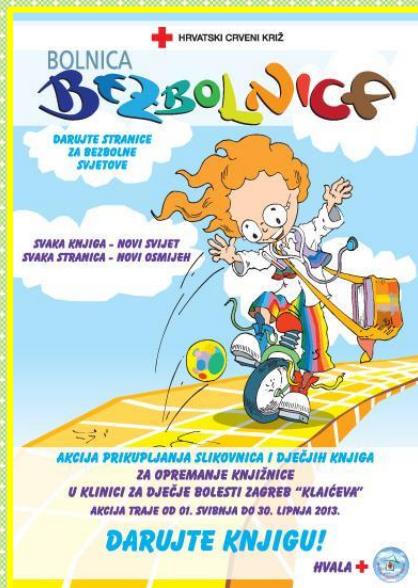


PLESNA SKUPINA JE NASTUPLILA U ZAGREBU I OBILJEŽILI SMO DAN ŠKOLE,





PREDSTAVILI SMO SE NA IZLOŽBI VRTOVA NA HRV-u, PRIKUPILI SMO I ŠEZDESET KNJIGA ZA KNJIŽNICU U KLAIĆEVOJ BOLNICI.



# U NATJECAJELJSKOM DUHU – PREGRŠT NATJECAЊA, IZVRSNIH REZULTATA I PONEKI DOJAM...

## INFOKUP

Infokup je natjecanje iz informatike koje se održava svake godine. Ove godine su na školskom natjecanju sudjelovali učenici 7. razreda: Leon Šinković-Gašparić i Luka Habić u kategoriji Osnove Informatike. Na županijsko natjecanje se plasirao Luka Habić i osvojio treće mjesto. To je veliki uspjeh jer se natječe učenici od 5. do 8. razreda i sveukupno je sudjelovalo preko 3000 učenika iz cijele Hrvatske. Učenici su bili puni dobrih dojmova i odlučili su da će i sljedeće godine sudjelovati na Infokupu jer su upoznali nove prijatelje i stekli nova iskustva te poboljšali svoje znanje o osnovama informatike.

Luka Habić, 7.r.

## ŽUPANIJSKI KROS ZA UČENIKE

U ožujku ove godine naša škola sudjelovala je na županijskom krosu učenika koji se održavao u Podturenu. Sudjelovali su Karlo, Antonio, Antun, Ema, Laura, Lucija, Karla i J. Okupili smo se u našoj školi, a onda smo s pratnjom krenuli u Podturen. Na tom krosu sudjelovali su predstavnici svih škola Međimurske županije. Nakon okupljanja i kratkog upoznavanja staze i drugih učenika krenuli smo na start. Staza se nalazila oko jezera. Najprije su trčale djevojčice, a zatim mi dječaci. Nakon utrke slijedio je odmor

uz sendviče i sok. Malo smo se družili, a zatim je slijedilo proglašenje najboljih. Lako nismo postigli baš neke značajne rezultate, bilo nam je važno što smo sudjelovali i predstavljali našu školu.

Leon Šinković-Čašparić, 7.r.

## USPJEŠAN 7. RAZRED U BIOLOGIJI I KEMIJI

Moj je razred ove školske godine postigao jako dobre rezultate na natjecanjima iz biologije i kemije. Pritom smo se i jako dobro zabavili. Mentor iz biologije nam je bila učiteljica Marija Purić - Hranjec, a iz kemije učiteljica Monika Kapužić.

Školsko je natjecanje iz kemije održano 14. 2. 2013. Sudjelovali su Vivien, Gloria, Leon i Jđa.

Školsko je natjecanje iz biologije održano 15. 2. 2013. Sudjelovala je ista ekipa bez Leonca.

U našoj smo školi na dan natjecanja trebali otići sa zadnjeg sata da bi napisali test.

Županijsko je natjecanje iz biologije u OŠ Sveta Marija održano 14. 3. 2013.

Vrijeme je na dan natjecanja iz biologije u OŠ Sveta Marija bilo okupljeno sa snijegom, ali smo ipak stigli na vrijeme. Prije natjecanja smo gledali prezentacije učeničkih radova koje su bile veoma zanimljive. Testovi su bili teški i moralo se razmišljati. Poslije smo dobili časopise na dar i okrjeput.

Gloria je osvojila treće mjesto, Vivien sedmo, a ja drugo!

Županijsko je natjecanje iz kemije u OŠ Orechovica održano 15. 3. 2013. Natjecanje iz kemije je u OŠ Orechovica bilo zanimljivo zbog uvodne učeničke predstave. Predstave su bile, naravno, o kemiiji. Za testove se opet moralo uložiti puno truda i znanja. I ovaj put smo poslijе natjecanja dobili okrjeđu i časopise na dar.

Leon je osvojio sedmo mjesto, a ja sam bio prvi u županijskom!

Ivan Žokalj, 7.r.



### SIGURNO U PROMETU – VICEPRVAK SAM!

Neizmjerno sam sretan što sam postao viceprvak natjecanja *Sigurno u prometu* na državnoj razini! Zahvaljujem svojoj mentorici Nevenki Reif što me tako dobro pripremila za to natjecanje. Moram priznati da sam u početku osjećao strah koji je ubrzo nestao. Na kraju, sav trud se isplatio i postao sam dio ekipe koja će predstavljati Republiku Hrvatsku na europskom natjecanju u Crnoj Gori. Dio te ekipe je i naša učenica Jana Kovac iz 6.r. koja je također osvojila izvrsnu srebrnu medalju na državnom natjecanju.

Hugo Jurčec, 5.r.

# U SVIJETU KREATIVNOSTI

## LIKOVNI RADOVI NAŠIH UČENIKA

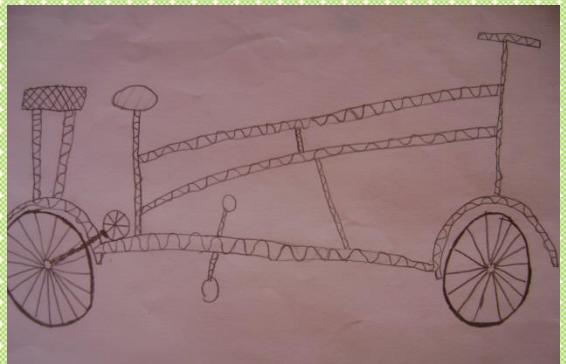
### 1. RAZRED



David Blažeka



Anja Gosarić



Ivana Mardetko



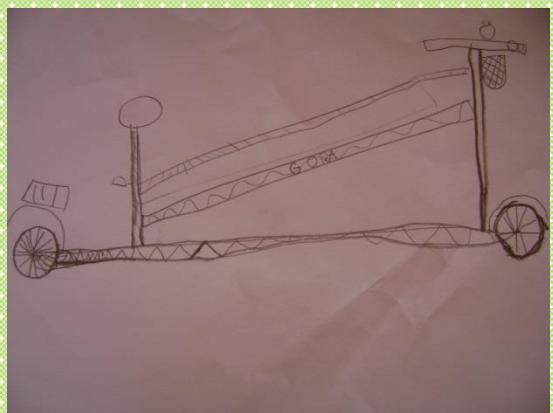
Lena Baloš



Mia Jurčec



Lucija Glavak



Dora Novak



Nikolina Krakon



Jana Gregorinčić



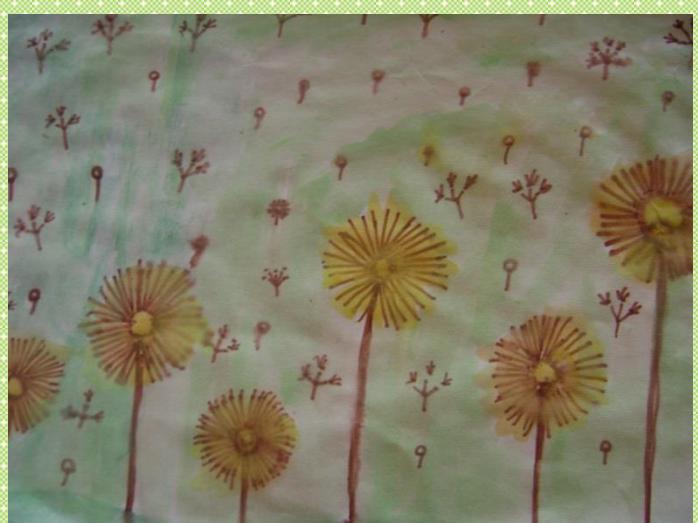
Kevin Branilović



Leo Balent



Nika Ciglaric



Kaja Horvatić



Dina Vlahek



Dorian Herman

## 2. RAZRED



Josip Kovačić



Matija Durđšin



Matija Štefok



Erik Horvat



Lovro



Fran Barlović



Jana



Leon Kolaric



Anastazija Recek



Fabijan Šupljika

### 3. RAZRED



Lori Balent Crnčec



Dijana Molnar

Matija Lesinger

Magda Horvat



Vesna Ivković - Orechovec



Nika Šupljika

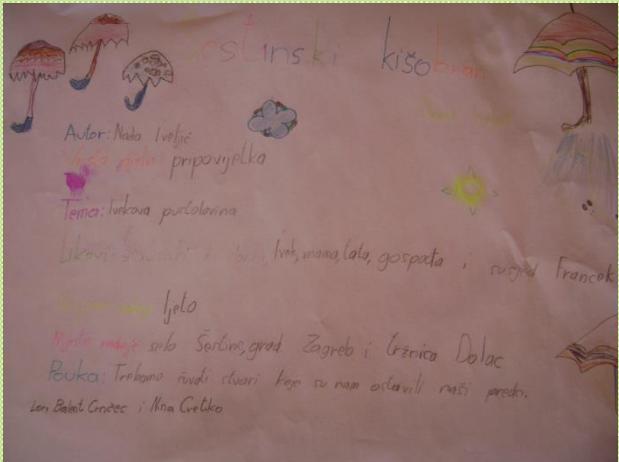


Ema Kovačić



Matija Lesinger

Dijana Molnar



Lori Balent Crnčec

Nina Cvetko



Marija Magdalena Goričanec

Vanja Ivković - Orehovec



Laura Glavak

Magdalena Žokalj



Mia Kovač

## 4.RAZRED



Veronika Šcerer



Anja Strahija



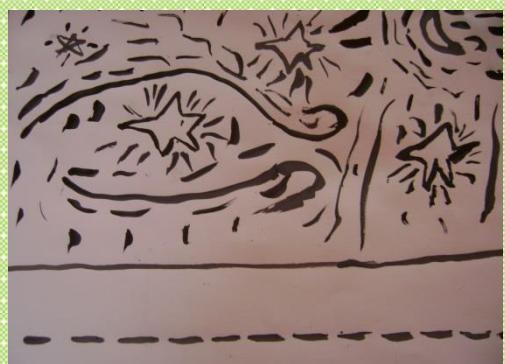
Gabrijel Kovač



Marta Lukša



Nina Kolaric



Nika Strahija



Erik Trupković



Lovro Vlah



Martina Žvorc

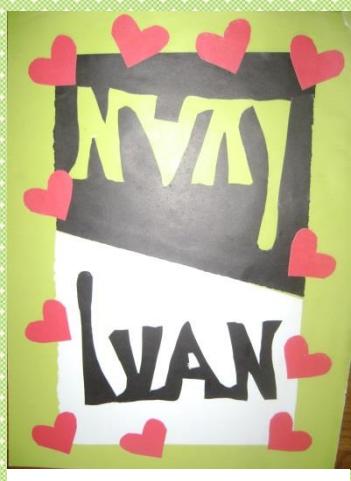
## 6.RAZRED



Lara Mundar



Maja Zrna



Ivan Ivanović



Martina Milinarić



Petra Baranasić



Josipa Bartolić



Vladimira Vargač



Luka Recek



Dino Vlah

# OTVORI PROZOR RIJEĆIMA...

## SVAKO JE DIJETE ČUDO ZA SEBE

Svako je dijete jedinstveno. Djeca su poput otiska prstiju. Svaki čovjekov prst ima svoj otisk, koji je jedinstven.

Na svijetu ne postoji dva ista otiska prstiju, tako se i djeца razlikuju po stilu odjevanja, izgledu, frizuri, vlastitom hobiju, osobinama, karakteru, ponašanju. Postoje stvari koje nas više interesiraju i njima predajemo više važnosti. Nešto više voli sport, košarku, rukomet, nešto voli čitati knjige, pisati pjesme, slušati glazbu i pjevati, nešto voli matematiku ili geografiju, dok nešto voli strane jezike. Ni braća nisu jednaka, iako ih odgajaju isti roditelji. Možda će nekim ovo zvučati čudno, no ni blizanci nisu jednaki. No dobro, možda po izgledu da, no to ne mora znaciti da imaju isto mišljenje o svemu.

Nismo svi jednaki i zato trebamo poštivati jedni druge, te moramo poštivati tuda mišljenja.

Gabrijela Kovac, 7.r.

## TERENSKA NASTAVA PO MEDIMURJU

U srijedu, 10. listopada ujutro u osam sati krenuli smo na put po Međimurju. Najprije smo posjetili granični prijelaz Goričan. Preko rijeke Mure prošetali smo do granične

crte sa Mađarskom. Na carinu smo stali na vagu za kamione. Baš je bilo zabavno. Nakon graničnog prijelaza posjetili smo tvornicu tjestenine Marodi. U tvornici smo dobili kape i maske radi higijene i zaštite u proizvodnji. Prošetali smo pogonom i vidjeli kako se proizvodi tjestenina. Na kraju je svatko od nas dobio vrećicu tjestenine za doma. Zatim smo posjetili Muzej starih vozila Šardi u Selnicu. U tom muzeju vidjeli smo stare traktore, automobile, motore. Baš nam je bilo zabavno i puno smo se fotografirali. U Peklenici smo vidjeli izvor prirodne nafte. U Svetom Martinu na Muri vozili smo se skelom s jedne strane obale na drugu i natrag i vidjeli smo stari mlin. Na kraju smo posjetili farmu konja u Donjoj Dubravi. Na farmi smo vidjeli konje, ovce i divlje svinje. Najlepše mi je bilo na farmi kad smo jahali konje.

Nina Purić, 3.r.

## MOJA OBitelj

Moja obitelj nikad se ne svada,  
nikad se ne tuče,  
pogotovo ne kod kuće.

Moj tata kad je lut,  
postane kao Kinez lut.

Svi se sekinoj kosi dive,  
a zapravo u njoj buhe žive.

Kad je mama izgubila tri kile,  
odmah je ispekla cijelo pile.

Za mene svi govore da nisam zrela,  
da se još uvijek s pameti nisam srela.

Zato Kovači dugو žive  
i svi im se uvijek dive.

Jana Kovač, 6.r.

## POBLJEDILA SAM SVOJ STRAH

Kad sam bila mladja, imala sam strah od nečeg „jako strašnog“ - mraka. Danas taj strah više ne postoji, ali je zato postojao prije. U prošlosti, ja sam bila jedan veliki pesimist. Dobre, još uviјek sam pesimist, ali to sada nije važno. Uglavnom, kad bi mi netko spomenuo mrak, prvo što bi mi pao na pamet bilo bi: strah, nešto strašno, crnlo, netko izlazi iz ogledala, TV-a ili nečeg trećeg. Mislim da je razlog svih tih strahova bio u tome što sam ja jedina osoba u našoj kući koja je spavala na katu. Možda zvuči malo čudno, ali meni je ta misao o spavanju na katu bila prava noćna mora. Evo, nabrojat će vam tri razloga zašto. Prvi razlog je bio da kat od prizemlja do gornjeg je stepenice. Ali kad kažem stepenice, stvarno mislim stepenice. I zato, ako bi kojim slučajem isla popiti vode usred noći, vjerojatno bih bila toliko pospana da bih pala niz stepenice i polomila si obje ruke i noge, uključujući i kralježnicu. To je bio prvi razlog. Sad sljedi drugi. Točno nasuprot mog kreveta stoji ogledalo. I ja sam si ljepe umisnila, da ako otvorim oči dok spavam i pogledam u ogledalo, de će nešto iskočiti iz njega, zgrabiti me i odvuci sa sobom u ogledalo. I sada, kao šećer na kraju, treći razlog. A kako ja volim umisljati stvari i ovog puta sam nešto umisnila. Jako sam se bojala naše kupatilice na katu pa sam zato misnila da tamo živi neka vrsta smrti. I misnila sam da me ta smrt svaku noć gleda kroz vrata i ako ju pogledam da će me ubiti. I kako da nakon svih tih razloga čovjek spava na katu?! I sad se sigurno pitate kako sam se ja riješila svih tih strahova. Pa jednostavno. Našla sam jedan razlog tako strašan, da sam zaboravila na ostale tri. I onda sam vidjela da taj tako strašan razlog uopće nije tako strašan, kao ni moji prijazniji strahovi. Ali kad malo razmislim, moj strah zapravo nije bio mrak, već strah od spavanja na katu. Svi su se ti strahovi događali u mraku pa je moj strah zapravo bio - mrak.

Laura Režek, 6.r.

## CRITICA IZ OBITELJSKOG ŽIVOTIA

Bila je subota. Moja obitelj ustala je u ranu zoru. Vanji je sjelo sunce. Sjeli smo za stol i doručkovali.

Tata se dosjetio da idemo planinariti na Dinaru. Mama, sestra i ja smo pristale i jako smo bile sretne. Još nikada nisam planinarila, ali mi je planinarenje uviјek bila velika želja. Mama je pripremila sendviče, a tata je otisao u dućan po grickalice i vodu. Sjeli smo u auto i krenuli. Kroz prozor vidjeli smo vazdazelene šume. Sestra i ja uzele smo laptop na put da nam ne bude dosadno. Tata je uzvinknuo da smo skoro stigli. Planina Dinar se nazivala. Evo nas, stigli smo. Tamo nas je čekao vodič koji će nas voditi po planini. Oko planine bile su šume i puno jezera. U jezeru su se kupali mnogi ljudi, i ja sam se htjela kupati, ali mama je rekla da je voda hladna i preduboka. Popeli smo se na žičaru i krenuli prema vrhu planine. Htjela sam što prije stići do vrha. Vodič nam je pričao kako je planina nastala i da je najviša u Hrvatskoj. Sestra i ja smo se čudile. Kad smo stigli do vrha, vidjeli smo sve što nas je okruživalo.

Tata se naslonio na drvo i odjedanput smo začuli vršak. Na dnu planine ležao je moj tata. Mama, sestra i ja smo se rasplakale. Natrag smo sjele na žičaru i jurnule prema dolje. Kad smo stigle do podnožja planine i do tate, odmah smo pozvale hitnu pomoć. Hitna pomoć stigla je odmah. Mom tati odmah su pružili pomoć i sve je bilo u redu. Bile smo jako sretne što se tati ništa nije dogodilo, ali i tužne jer je mogao umrijeti.

To nam je bila pouka za cijeli život. Uvijek ćemo se držati skupa i nikada se nećemo razdvajati.

Melisa Ciglaric, 5.r.

## MRVICE IZ MOG DNEVNOG BORAVKA

Ja sam Valentina. Učenica sam Osnovne škole Donji Kraljevec. To je ružičasta zgrada u središtu Donjeg Kraljevca, ne možete pogriješiti kada ju tražite. Imam sestru Antoniju. Majka i otac su mi Vera i Željko.

Evo pošto sam sestru prvu spomenula, nju će prvu opisati. Starija je od mene pet godina, ona ima šesnaest godina. Totalno je u pubertetu i teško podnosimo njeone promjene raspoloženja. Ali dok je dobre volje, super je biti u njezinom društvu. Mama je upravo došla s posla, umorna je. Uvijek je umorna. Žao mi ju je, mislim da će oprati sudje, da joj bar malo pomognem. Volim dok je sretna. Volim i dok je tata sretan. On je još na poslu, sigurno je na putu. Uvijek me strah da ne doživi nesreću. Radije bih da je doma na sigurnom, makar ne imali novaca. Jedva čekam nedjelju da budemo svi na okupu. Često se okupljamo u dnevnom boravku. Ponekad se svadimo, ponekad igramo igre, a ponekad gledamo TV. Njegore je kad tata kaže da moramo čistiti. Ja baš ne volim čistiti, no ponekad nas netko posjeti pa onda treba biti čisto. Dnevni boravak je najveći, pa za njega treba odvojiti najviše vremena.

No ja sam ove nedjelje odlučila počistiti cijelu kuću da mogu uživati kad netko dođe.

Valentina Blažeka, 5.r.

## PRIJATELJ U NEVOLJI JE PRAVI PRIJATELJ

Moj prijatelj i ja smo jako blizu, on mi je susjed. Poznajem ga od svoje treće godine. Moj prijatelj i ja se posjećujemo svaki drugi dan, a navečer zajedno igramo nogomet. Kad ne dolazi k meni, onda se vidimo preko kompjutera. Ponekad se vozimo biciklima i idemo kod vatrogasnog doma gdje se igramo raznih igara. Kad smo bili jako mali, nismo još znali igrati nogomet, pa smo se igrali skrivača. Kod mene se baš ne možemo igrati jer nemam puno mjesta. Kad sam bolestan, on mi donosi zadatce, iako mi je teško čitati njegov rukopis. Pod ljetnjim praznicima često se idemo kupati na bazene Tehnix. On mi je najbolji i najbliži prijatelj. U školi mu ponekad pomagam kad nemam zadatku ili kad nešto ne zna. Jedanput smo se izgubili u šumi i nismo se znali vratiti kući, ali Lovrin brat Luka je uspio pronaći pravi put do kuće. Kad smo se vratili, moja mama je bila zabrinuta i malo ljuta. Morao sam se ići oprati i onda učiti. Dobio sam kaznu. Treći dan sam opet mogao ići k prijatelju igrati nogomet. Moj najbolji prijatelj i ja uvijek se dobro slobodimo, a rijetko se posvadamo. On i ja smo prijatelji od ranog djetinjstva i kad budemo veliki bit ćemo prijatelji!

Ivan Lengelić, 5.r.

## Važna utakmica

U lipnju 2012. godine krenuo sam na put sa svojim nogometnim klubom GNK Dinamo.

Putovali smo u Njemačku, točnije u grad Hannover.

Vožnja autobusom trajala je 16 sati, a mi smo to vrijeme iskoristili za spavanje, pričanje i grickanje raznih slatkisa. Kad smo stigli, protegnuli smo noge i krenuli u hotel. Otvorivši vrata sobe hotela, bio sam jako iznenaden, jer se unutra nalazio ogroman krevet i plazma. Krenuli smo na trening koji je trajao dva sata. Kad smo bili gotovi, otišli smo večerati.

Stol je bio prepun hrane koju moji prijatelji i ja obožavamo. Došlo je vrijeme za spavanje.

Dруги дан тренер нам је покуcao на врата, а то је био знак да се нађемо у ходнику. Чекала нас је важна утакмица. Понашали smo se veoma ozbiljno i bili smo први тим. Утакмица је кренула te smo vodili s неколико golova razlike. Ja sam забио пет голова. Bio sam проглашен најбољим igračem turnira te sam добио pehar. Moja ekipa bila је druga. Тренер нам је честитao i bio је jako sretan.

Srećno smo stigli kući, a moji roditelji su to jedva dočekali. Posebno sestre. Nadam se da ćemo još mnogo puta ići na takvo putovanje, i osvojiti mnóstvo pehara.

Karlo Mihoković, 5.r.

## OBITELJ

Obitelj to smo mi

kad smo zajedno svih.

Bas je lijepo imat brata

kad te zagrele mama i teta.

Imam obitelj ja

i nikad nisam sam.

Trebam ih uza se

jer oni su mi sve.

Evo znajte sada svih

to je najljepše sto se nekom dogodi.

Ljubav sve spaja nas,

obitelj je uvijek uz vas.

Lorena Kalšan, 5.r.

## KRAJ SCENE

*Opušti se, priberi se, zaužmi najdublji položaj za čitanje. To je samo djelić iz romana Itala Calvina kojeg sam izvela na Lidranu. To je smotra na kojoj se sastaju učenici i njihovi mentori kako bi pokazali umijeće lijepog govorenja, glumljenja ili pisanja. U to se ulaže puno truda i na kraju svi možemo podijeliti naša iskustva ili pak nekomu uljepšati dan s pohvalom.*

Na Lidrano idem od svoje desete godine, već se pripremam za sljedeću godinu, kao i moja razredna prijateljica Gloria i naravno naša mentorica, raska i profesorica hrvatskog i češkog jezika, Dubravka Horvat. Ove godine natjecanje se održalo u Kotoribi. Kao i svake godine tamo su nas dočekali domaćini, u ovom slučaju OŠ Kotoriba te strogī, ali i pravedni žiri.

Kad si na pozornici, dok ti reflektori naglašavaju crte lica i tijela, a publiku i žiri bulje u tebe u isčekivanju što ćeš reći, nema mjesto za pogreške ili strahove. Jednostavno si u nekom svojem svijetu, gdje si ti glavni i ne misliš ništa, već riječi same od sebe trče iz ustā u slušateljevo uho. Prije nastupa osjećam malu nervozu (malo=puno, ali pomaze ako zamislis ljudi samo u donjem rublju), puno adrenalina i više puta projurim kroz svoj monolog. Valjda dobro glumim, zato jer već treći put idem dalje, na županjsko natjecanje.

Prelog se prošle godine stvarno potrudio da bude dobar domaćin, te nas je iznenadio s zanimljivim programom prije naših nastupa. Tamo sam stekla nove prijatelje (konkurente 😊) i sreća neke stare. Neću se puno hvaliti, već ču samo reći da sam rasturila. Na županjskom natjecanju žiriju se prilikujuće i posebna članica, ove je godine to bila... (ne znam ime). Kako smo već prošli na županjsko, tamo čujemo samo riječi hvale, tu i tamo netko dobije kritiku, ali konstruktivnu. To bi bilo to.

Nadam se da sam Vam dočarala svoj put od male učionice do velike pozornice. Ispunjila sam već puno želja, ali se sljedeće godine nadam državnom (zato jer se održava na moru). I kako mi „umjetnici“ volimo reći – kraj scene.

Vivien Gudlin, 7.r.

## PRVO VELIKO PUTOVANJE

Bila je to noć punog mjeseca. Nebo je bilo prepuno zvijezda koje kao da su željele obasjati put do našega odredišta. Te sam noći trebala s roditeljima krenuti put mora. Još se uvijek rado prisjećam tog puta koji nikako da završi. A kako je sve to bilo...

Mama me probudila i rekla da je vrijeme da se spremim. Putovali smo automobilom. Kad smo izlazili iz dvorišta, tata je potrubio za sreću. Poznati put ubrzo smo započeli odlaškom na autocestu koja je izgledala kao da nema kraja. Bilo je to za mene neko novo iskustvo jer se do tada još nikad nisam vozila takvom cestom. Počelo mi se spavati kada je tata rekao da ćemo malo stati da protegnemo noge. Na odmorишtu smo popili čaj i ubrzo krenuli dalje. Dva sata kasnije stigli smo do cilja.

Sunčeve zrake prodirale su nam kroz prozor. Bilo je sve toplije. Tada sam u daljinu ugledala more i brodove, a iznad njih letjelo je jato galebova.

Tata je skrenuo u jedno dvorište. Znala sam da je putovanje završilo, ali da odmor i uživanje tek počinje.

Lorena Kalšan, 5.r.

NESTRPLJIVO IŠČEKUJEMO NAŠ MATERALAC...

DONOSIMO VAM PLAN PUTA, A O DOŽIVLJAJIMA  
ČIJAĆE U SLJEDEĆEM BROJU...

Ove godine putujemo na more. Zahvaljujući *GALILEO Travel* putnoj agenciji,  
22. lipnja, mi sedmogodisnjim odlazimo u predivojnu i sunčevu obasjanu Makarsku.

1. DAN

Krećemo u južarnjim satima te se vozimo do Splita i nakon razgledavanja sljedili  
Makarska i smještaj u hotel Bonaca.

2. DAN

SLOBODNO!!!

3. DAN

Nakon, nadamo se, ukusnog doručka, krećemo na cijelodnevni izlet u Dubrovnik  
u kojem ćemo posjetiti Vrata od Pila, Onofrijevu fontanu, Stradun, Crkvu sv.  
Vlaho, Knežev dvor i Franjevački samostan. Nakon ovog napornog izleta  
vraćamo se u hotel i na večeru.

4. DAN

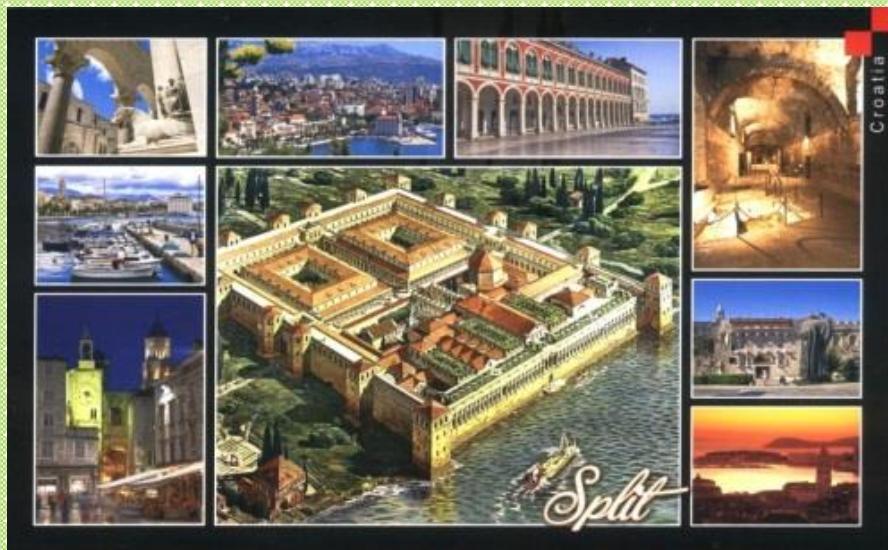
Predviđena je opuštanjuća vožnja ladicom uz edukativno promatranje flore i  
faune neretvanske močvare. Na povratku u hotel čeka nas kratki predah na

vidiškovec te pogled na Baćinska jezera. Sljedeći ručak te slobodno poslijepodne (KUPANJEE)!

## 5. DAN

Napunimo trbuhe i krećemo kući :)

Karla Ivanović i David Šupljika, 7.r.



# PRUŽIMO RUKE SVOJIM SNOVIMA...

Ove godine završilo je naše osmogodišnje školovanje. Prvo smo bili najbolji razred, pa najgori, pa opet najbolji. U prvom razredu susreli smo se s razrednjicom Danicom Vlašić koja nam je bila poput druge mama i učila nas o životu. Rastanak s njom je bio vrlo težak, no tad smo upoznali novu razrednicu, također jako dragu, Kseniju Krumpić Vučković. 6. razred je za nas bio veoma važan jer smo dobili novu učenicu Doroteu Kos koju smo odmah zavoljeli te smo prihvatili činjenicu da nas nema više 10 u razredu i da nismo najmlađi razred na školi.

U 7. razredu krenuli smo na maturalac u Gradač u pratički razrednice i pedagoginje Majke Lukman. Na maturalcu smo sklopili novu prijateljstva s učenicima iz OŠ Vratnišinec, a i upoznali smo nove ljudi. Posjetili smo brojne gradove na dalmatinskoj obali, Šibenik, Makarsku, Dubrovnik, Split i ostali odusvrljeni predivnom obalom.

Tad smo krenuli u 8. razred. Postali smo najstariji na školi, ali imali smo svoje odgovornosti kao i u svakom razredu. U drugom polugodištu dobili smo novu učenicu Tijanu Mirić koju smo jako brzo prihvatili u naš mali razred. Najveća odgovornost koju smo imali je bila upis u srednju školu. To je bio prvi velik korak za našu budućnost, zato smo trebali biti veoma pažljivi kako bi ramo škole. Mi smo odabrali naše željene škole i zadovoljni smo odabirom.

I tako je završilo naše školovanje u Donjem Kraljevcu, no nadamo se da nije došao kraj i našem prijateljstvu. Zauvjek ćemo pamtitи našu osnovnu školu, prve ljubavi, sklapanje novih prijateljstava, brojne svadbe i desuglasice i prisjećati se na njih s velikim osmijehom na

lici. I nadam se da ćete jednog dana pogledati našu razrednu fotografiju i svojom dječićima pričati kakav smo odličan razred bili i za svijek najbolji ostali...

Emra Miščić, 8.r.



Još uvijek mali, našmijani, bezbrižni.. Naša učiteljica Danica Vlašić.



Složna smo ekipa i dobri prijatelji. Zauvijek ćemo pamtiti razrednicu Kseniju Vučinić Krumpić.



Mi na maturalcu. Bilo je ludo i nezaboravno...

Sve nas sudbina zove  
evo dolazi i taj dan  
zato vjeruj u sebe  
i vjeruj u sbove  
jer život je san...